

§ 37 og § 37 a, er der næsten ingen grænser for opfindsomhed, hvad angår udsagn om, hvordan disse paragraffer bruges og misbruges.

Lovens tekst er helt klar. Den er lavet for at tilgodese mennesker, der er i akut krise og har behov for hjælp eller støtte i en kortere eller længere periode. Netop for at se på, om der var behov for at få justeret loven endnu en gang, blev der nedsat en arbejdsgruppe, og udvalget har påpeget nogle områder, som viser sig at kunne trænge til en revision. Men det er vigtigt at understrege, at der fortsat er tale om brug af skøn i forbindelse med særlige ydelser, da det ellers ville komme at til ramme alt for mange mennesker, der har behov for speciel støtte.

Jeg vil gerne kommentere enkelte af de ændringer, som foreligger i socialministerens skriftlige fremsættelse.

Begrænsningen af høje løbende udgifter betyder, at f.eks. personer med store boligudgifter fremover efter en periode på 12 måneder ikke kan få udbetalt mere end maksimum 100 pct. dagpenge. Som reglen er i dag, er der ingen begrænsning af denne periode, men med det nye forslag har modtageren en periode på 12 måneder til at finde en anden egnet bolig, der ligger inden for de økonomiske muligheder, der er til rådighed, eller måske er man blandt de heldige, der finder et job, så man kan beholde sin bolig.

I forbindelse med bruttificeringen af kontanthjælp og ægtefælleudmålingen viste det sig, at der var familier, der ved denne beregning fik en højere løbende udbetaling, end der er gældende for mange grupper, der i dag er på arbejdsmarkedet. Det har aldrig været lovens intention at virke demotiverende for at søge ud på arbejdsmarkedet igen. Tværtimod er netop dette en af lovens intentioner.

Der er i det materiale, vi har modtaget fra Kontanthjælpsudvalget, givet flere eksempler på, hvordan disse beregninger har virket skævt. Derfor finder vi det rimeligt med en regulering. Det betyder ganske vist, at der kan være kontanthjælpsmodtagere, der vil få en lavere ydelse fremover, men det vil blive på et niveau, der enten svarer til eller er en smule højere end det, man havde før bruttificeringen, altså før den 1. januar 1994.

Forslaget om at ændre på reglerne for SU, så SU ikke fremover indgår i beregningen af indtjening i forbindelse med udmåling af hjælp, betyder, at unge, der i en kortere periode har erhvervsarbejde, ikke kommer ud af ungesatsen. Samtidig betyder de nye regler, at såfremt man

tager orlov fra sin uddannelse, kan der ikke udbetales kontanthjælp, så længe der endnu er SU-muligheder tilbage.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med de nye regler for barselorlov og forlængelse af SU. Aldersgrænsen for ungesatsen sættes op fra 23 år til 25 år. Muligheden for ikke at være omfattet af ungesatsen berører kun unge, der er forsørgere. Desuden vil det fremover ikke være muligt at komme ud af ungesatsen, selv om man bliver omfattet af bidragspligt. Det har virket urimeligt, at man kunne få udbetalt en betydelig højere ydelse, hvis man var bidragspligtig, men ikke forsørger. Dette erstattes nu af, at der i stedet kan udbetales et tillæg, der svarer til bidragspligten.

Denne omlægning af ungesatsen fra 23 år til 25 år skal også ses i sammenhæng med den kommunale aktivering – det punkt, vi havde til første behandling for et øjeblik siden.

Der foreslås endvidere en stramning af reglerne for at modtage hjælp efter § 46. Hjælpen skal have et forebyggende sigte og skal være en uforudsigelig begivenhed. Der kan ikke påregnes hjælp, såfremt ansøgeren igennem længere tid har vidst, at der ville ske en ændring af det daglige indtægtsgrundlag eller en begivenhed, som kunne være forudset, og at man så alligevel har sat sig i meget store udgifter.

Det foreslås, at hjælp til boligindskud bliver tilbagebetalingspligtig. Dette sker for at få en ligestilling mellem boligindskudslån og boligindskud, og de samme regler er gældende for terminshjælp.

Der er yderligere et par bemærkninger, men jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget, som det ligger fra socialministeren.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Med det lovforslag, som vi har til behandling her i dag, og som jo følger den indgåede aftale om finansloven, sker der efter Venstres opfattelse en længe tiltrængt opstramning af bistandsloven, som vi kun kan tilslutte os. Det er nemlig vores opfattelse, at alt for mange længe har kunnet hente urimeligt høje ydelser fra det offentlige. Vi glæder os derfor over, at der nu også hos regeringen er vilje til at gennemføre regulære besparelser på området.

Jeg vil gerne specielt fremhæve fire punkter i forslaget, som vi tillægger stor vægt.

For det første indføres der nu et loft over de løbende ydelser, så de efter 1 år højst kan svare